

Nr. 5145/09.12.2024

Către,
PREFECTURA JUDEȚULUI TIMIȘ

Spre știință,
MINISTERUL FINANTELOR
Direcția Generală de Legislație Fiscală și Reglementări Vamale și Contabile

Ref. la: Nelegalitatea HCL Timișoara nr. 520/26.11.2024 privind aprobarea acordării unor facilități fiscale în conformitate cu OUG nr. 107 din 04.09.2024 și aprobarea procedurii de acordare a acestora.

Camera Consultanților Fiscali, denumită în cele ce urmează „Camera” este organizația profesională de utilitate publică reglementată prin lege, care organizează, coordonează și autorizează activitatea de consultanță fiscală în România, asigură accesul la profesia de consultant fiscal și apără interesele legitime ale membrilor săi, în baza Ordonanței Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare a solicitărilor de clarificare a **corectitudinii aplicării la nivel local a prevederilor OUG 107/2024**, primite de membrii Camerei din municipiul Timișoara, și luând în considerare prerogativele dumneavoastră cu privire la asigurarea legalității hotărârilor emise de consiliile locale prin care se aprobă procedurile de aplicare a dispozițiilor legale de nivel primar, **vă supunem atenției opinia noastră în legătură cu modul în care Consiliul Local Timișoara a înțeles să emită hotărârile pentru aprobarea implementării amnistiei fiscale la nivel local.**

În fapt, ultima hotărâre emisă în acest scop, Hotărârea nr. **520/26.11.2024**, vizează „modificarea și completarea, în conformitate cu prevederile OUG nr.132/21.11.2024, a Anexei 1 a Hotărârii Consiliului

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

București, Str. Alexandru Constantinescu nr. 61, Sectorul 1, Cod poștal 011427

e-mail: office@ccfiscali.ro

Local nr. 416 din 24.09.2024 privind aprobarea acordării unor facilități fiscale în conformitate cu OUG nr. 107 din 04.09.2024 și aprobarea procedurii de acordare a acestora”

Problema de legalitate care, în opinia noastră, se pune în legătură cu cele două hotărâri emise de Consiliul Local Timișoara în scopul aplicării dispozițiilor referitoare la amnistia fiscală prevăzute în OUG 107/2024 cu modificările și completările ulterioare, este aceea că **din conținutul acestor hotărâri rezultă că prevederile unuia dintre articolele care reglementează pachetul de facilități fiscale stabilite de legiuitor la nivel de lege, respectiv prevederile art. XVI, nu s-ar aplica și pentru contribuabilii persoane fizice din municipiul Timișoara, care au înregistrat obligații bugetare restante față de bugetul local la data de 31 august 2024.**

Acest articol XVI stabilește, în fond, categoriile de facilități de care pot să beneficieze persoanele fizice care au înregistrat obligații bugetare restante la data de 31 August 2024, precum și condițiile pe care trebuie aceștia să le îndeplinească pentru a putea obține facilitățile prevăzute de lege, respectiv:

- **Pentru contribuabilii cu obligații principale restante la 31 august 2024 mai mici de 5.000 lei inclusiv:** Anularea unui procent de 50% din obligațiile bugetare principale și anularea tuturor accesoriilor, dacă 50% din obligațiile principale sunt stinse prin orice modalitate până la data de 19 decembrie 2024;
- **Pentru contribuabilii cu obligații principale restante la 31 august 2024 mai mari de 5.000 lei:** Anularea unui procent de 25% din obligațiile bugetare principale și anularea tuturor accesoriilor, dacă 75% din obligațiile principale sunt stinse prin orice modalitate până la data de 19 decembrie 2024;
- **Pentru contribuabilii care au depus Notificarea privind intenția de a beneficia de facilitățile prevăzute de acest articol:** decizia de amânare la plată a obligațiilor care pot face obiectul anulării, emisă de organul fiscal, va conține și partea de 50% sau 25%, după caz, din obligațiile principale restante.

Opinia Camerei

În legătură cu această problematică a implementării modului de aplicare a prevederilor OUG 107/2024, în situația de fapt și de drept existentă, opinia noastră este aceea că la nivel de hotărâre, **Consiliul Local Timișoara nu are posibilitatea legală de a selecta nici categoriile de contribuabili care pot beneficia de facilități, nici categoriile de facilități și nici condițiile de acordare a facilităților**, întrucât

toate aceste trei elemente au fost deja stabilite la nivelul legii primare, **iar singura opțiune prevăzută expres de legea primară**, ca fiind la latitudinea consiliilor locale, este aceea de a aplica sau a nu aplica pachetul de facilități fiscale **reglementate la art. I- XVI**, iar dacă hotărârea este aceea de a le aplica, să aprobe o procedură prin care să se asigure implementarea practică a aplicării acestora.

Cu titlu prealabil, menționăm că principalele norme legale în domeniul fiscalității, care sunt aplicate și de administrațiile locale, Codul fiscal și Codul de procedură fiscală, dar și alte norme legale în domeniu, conțin de regulă dispoziții exprese care să clarifice limitele, posibilitățile și modalitățile de aplicare a anumitor prevederi, la nivelul administrațiilor locale, ținând seama de principiul autonomiei locale și al specificităților administrației publice locale, dar, în egală măsură, și de respectarea normelor de drept constituționale și unionale, a principiilor generale ale fiscalității și nu în ultimul rând, de respectarea politicilor macroeconomice și fiscale ale Statului Român.

În legătură cu acest aspect, al modului de înțelegere și aplicare a legislației fiscale primare în ceea ce privește drepturile și, respectiv, limitele pe care le are administrația publică locală, prezentăm doar cu titlu de exemplu câteva din prevederile Codului fiscal.

Astfel, observăm că scutirile de impozit pe clădiri, reglementate de art. 455 Cod fiscal, sunt structurate pe două categorii distincte, (i) la alineatul (1) avem reglementate scutirile prin efectul legii, care nu sunt la latitudinea administrațiilor publice locale de a fi acordate sau nu, fiind astfel acordate prin lege la nivel național, (ii) iar la alineatul (2) avem reglementate o altă categorie de scutiri, care se pot acorda de administrațiile publice locale, la opțiunea acestora.

Rămânând la capitolul destinat impozitului pe clădiri, constatăm că art. 457 Cod fiscal stabilește la alineatul (1) limitele între care cota de impunere poate fi stabilită prin HCL de către autoritățile administrației locale (0,08 % - 0,2 %), iar în schimb la alineatul (8) sunt prevăzute procentele fixe cu care valoarea impozabilă a clădirii se reduce în funcție de vechimea acesteia (50%, 30% sau 10%), nemaexistând nicio marje în care administrațiile publice să poată decide, fiind obligate să aplice exact aceste cote de reducere pentru toate clădirile care se încadrează în condițiile stabilite la nivelul legii.

Am prezentat aceste exemple pentru a se înțelege mai clar că legislația fiscală cuprinde atât prevederi care practic transpun o serie de politici publice ale statului obligatorii la nivel național, cât și prevederi care lasă autorităților administrației publice locale libertatea de a implementa și politici publice la nivel local, în baza principiului autonomiei locale, cu luarea în considerare a situației economice și sociale locale. În aceste condiții, este extrem de important ca sensul și scopul prevederilor legale de nivel primar să fie bine

înțelese de autoritățile administrației publice locale, astfel încât acestea să facă o distincție corectă între ceea ce este obligatoriu de aplicat la nivel local și, respectiv, ceea ce este opțional.

În cazul de față, al aplicării amnistiei fiscale reglementate de OUG 107/2024, avem convingerea că suntem într-o situație, în care norma primară stabilește cadrul în interiorul căruia prevederile ordonanței de urgență a Guvernului se pot aplica de către administrațiile locale, respectiv posibilitatea de a aplica sau nu facilitățile fiscale, nepermițând însă o aplicare selectivă a acestor facilități, așa după cum urmează să argumentăm în cele ce urmează, luând în considerare atât textul actului normativ în discuție, cât și documentul oficial de fundamentare elaborat de Guvern, care este și principalul document de stabilire și clarificare a intenției de reglementare a legiuitorului.

Astfel, **dacă analizăm prevederile articolului X**, prin care de principiu, este stabilită posibilitatea autorităților administrației publice locale de a opta pentru aplicarea și implementarea amnistiei fiscale, prin adoptarea unei hotărâri care, pe de o parte, să stabilească dacă aplică sau nu aplică facilitățile stabilite de guvern, iar pe de altă parte, dacă hotărârea este una de aplicare, atunci să aprobe și o procedură de implementare practică, **constatăm următoarele:**

În primul rând, ne referim la dispozițiile alineatului (1) al art. X, în care se stabilesc articolele (I-XVI) pe care autoritățile publice locale le pot aplica pentru acordarea acestui pachet de facilități și constatăm că în textul acestuia se precizează în mod expres și articolele exceptate de la aplicare de către autoritățile publice locale, respectiv art. XI și XII.

Aceste două articole au fost exceptate de legiuitor în mod expres și justificat, pentru că: (i) primul (XI) vizează alte categorii de instituții și autorități decât cele ale administrației publice locale, iar (ii) al doilea (XII) vizează tratamentul cererilor de rambursare a TVA aplicat de către organele fiscale centrale, situații care nu se regăsesc la nivel local, întrucât TVA este administrată fiscal doar de către ANAF.

Având în vedere că potrivit regulilor și principiilor de tehnică legislativă consacrate, excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare, putem înțelege cu ușurință că **opțiunea prevăzută în acest alineat pentru administrațiile publice locale vizează aplicarea de către acestea a întregului pachet de facilități fiscale așa cum acestea sunt reglementate** și nu aceea de a aplica, la propria alegere, doar anumite articole. Cităm acest alineat, pentru o corectă înțelegere:

Art. X alin. (1) „În cazul obligațiilor bugetare restante la data de 31 august 2024 inclusiv, datorate bugetelor locale, **prevederile art. I-XVI, cu excepția art. XI și XII, se aplică de către unitățile**

administrativ-teritoriale, opțional, cu condiția ca aplicarea **acestor prevederi** să fie stabilită prin hotărâre a consiliului local. În acest caz, termenul de depunere a notificării prevăzut la art. VI alin. (1) este până la data de 19 decembrie 2024 inclusiv.”

În al doilea rând, alineatul (2) al aceluiași articol X ne conduce la aceeași concluzie, întrucât acesta precizează că **procedura** de aplicare ce se aprobă de C.L. prin hotărâre, **trebuie să respecte prevederile art. I-XVI**, cu excepția art. XI și XII. Or, această prevedere nu poate fi înțeleasă decât în sensul că procedura de aplicare a amnistiei fiscale aprobată de administrațiile locale, trebuie să respecte **toate prevederile art. I-XVI** (mai puțin cele de la art. XI și XII, care sunt exceptate pentru că nu ar putea să le respecte), **nu doar unele dintre acestea**.

Considerentele exprimate mai sus cu privire la modul de interpretare și aplicare a excepțiilor stabilite prin actele normative, rămân valabile și în privința acestui alineat, întrucât aceeași excepție o regăsim și în acesta. Astfel, concluzia firească este aceea ca doar cele două articole exceptate de lege, art. XI și art. XII, pot să fie neacoperite de procedura aprobată prin HCL, pe când toate celelalte precizate și ele expres, **inclusiv art. XVI, trebuie evident acoperite și respectate de această procedură și în consecință, facilitățile prevăzute în art. XVI trebuie să fie cuprinse în procedura aprobată de CL**. Cităm și acest alineat:

Art. X. Alin. (2) Prin hotărârea prevăzută la alin. (1) consiliul local **aprobă și procedura** de acordare a anulării unor obligații bugetare **cu respectarea dispozițiilor art. I-XVI**, cu excepția art. XI și XII.

Este important să remarcăm în acest alineat și faptul că se impune respectarea prevederilor art. XVI, așa cum acestea sunt prevăzute în acest articol, iar în cadrul art. XVI cotele de reducere a principalului nu sunt niște limite maxime, ci sunt cote fixe - 50% , respectiv 25%, aplicându-se exact la acest nivel.

În al treilea rând, dacă totuși ar mai putea exista vreo îndoială cu privire la corectitudinea modului nostru de înțelegere și interpretare a dispozițiilor OUG 107/2024, așa cum acestea au fost completate și modificate prin OUG 112/2024 și, respectiv, OUG 137/2024, **luând în considerare principiile de interpretare a legii** prevăzute atât de Codul civil, iar începând cu anul 2016 și de Codul de procedură fiscală (art.13), constatăm că orice îndoiala este risipită chiar de legiuitor prin precizările extrem de clare pe care le-a făcut, încă din septembrie 2024 chiar în **Nota de fundamentare a OUG 112/2024**.

Astfel la Capitolul privind **Situația actuală**, la **pg. 9-10**, se arată că modificarea realizată la art. X prin adăugarea explicită în trimiterea existentă și a art. XVI, **are scopul doar de a clarifica** faptul că

anularea, în anumite procente și condiții, a obligațiilor bugetare principale în cazul persoanelor fizice **se aplică și de către unitățile administrativ teritoriale**. Cităm din nota de fundamentare următoarele pasaje relevante:

„Precizăm că, **nu rezultă cu claritate** faptul că **dispozițiile art. XVI care vizează anularea, în anumite procente și condiții, a obligațiilor bugetare principale în cazul persoanelor fizice se aplică și de către unitățile administrativ teritoriale**, inclusiv subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiului București.(.....)

În concluzie, toate măsurile de amnistie fiscală, inclusiv procedura aplicabilă, vizează nu doar organele fiscale din cadrul ANAF, ci și unitățile administrativ teritoriale precum și instituțiile sau autoritățile publice care administrează creanțe bugetare. Cu alte cuvinte, ținând cont de scopul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2024, respectiv de menținere a stabilității macroeconomice a României, măsurile de amnistie se aplică în mod egal de toate autoritățile care administrează creanțe bugetare.”

Apreciem că și ultima teză citată din acest pasaj, potrivit căreia „măsurile de amnistie se aplică în mod egal” de toate autoritățile, clarifică pe deplin scopul și voința legiuitorului, aceea a respectării aceluiași condiții și criterii prevăzute la nivelul legii, de către toate autoritățile, inclusiv cele ale administrației publice locale, care pot doar hotărî să aplice sau să nu aplice măsurile de amnistie în integralitatea lor.

Mai mult decât atât, la Capitolul **Schimbări preconizate**, la **pg. 24** din Nota de fundamentare se explicitează într-o manieră foarte concretă și clară **sensul în care trebuie înțeleasă și aplicată „opțiunea” de către unitățile administrației publice locale**, respectiv că opțiunea avută în vedere de actul normativ „**nu este una selectivă**”, de a putea alege doar anumite măsuri de amnistie, ci fie toate măsurile, fie nici una din aceste măsuri. Cităm din nota de fundamentare următoarele pasaje extrem de relevante:

„(...) **pentru o mai bună claritate a textului se propune reglementarea expresă că, facilitățile reprezentând anularea unor obligații bugetare reglementate la art. I- XVI pot fi aplicate atât de autoritățile administrației publice locale, dacă consiliul local stabilește, prin hotărâre, aplicarea acestor prevederi, (...)**

Menționăm că, **în cazul autorităților administrației publice locale** acordarea măsurilor de amnistie fiscală prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 **este opțională, în sensul că acestea pot opta sau nu cu privire la acordarea tuturor acestor măsuri iar opțiunea nu este una selectivă.”**

În acest context legislativ și luând în considerare argumentele prezentate de noi în cele de mai sus, **vă rugăm să constatați** că, prin cele două hotărâri adoptate, CL Timișoara **a stabilit să-și exercite**

opțiunea de a aplica măsurile de amnistie fiscală prevăzute de OUG 107/2024 cu modificările și completările ulterioare, **dar**, neînțelegând corect toate dispozițiile actului normativ în discuție, **a omis să cuprindă în procedura aprobată și măsurile de la art. XVI, ceea ce a făcut ca prevederile acestor două hotărâri să nu respecte în totalitate aceste dispoziții legale, iar acest lucru conduce evident la nelegalitatea hotărârilor.**

Solicitarea noastră

Având în vedere, **pe de o parte**, că la această dată Hotărârea nr. **520/26.11.2024 poate fi încă îndreptată, la intervenția în baza legii a Instituției Prefectului**, prin completarea procedurii cu elementele necesare asigurării aplicării măsurilor de anulare a obligațiilor bugetare principale ale persoanelor fizice, în procentele și condițiile prevăzute la art. XVI, astfel încât hotărârea să fie readusă în legalitate, iar **pe de altă parte**, că **termenul legal maxim** până la care contribuabilii persoane fizice pot face plata obligațiilor bugetare principale în proporție de 50% sau 75%, după caz, pentru a putea beneficia de aceste facilități, este unul foarte scurt, **respectiv 19 dec. 2024**, vă rugăm să analizați prezenta sesizare și să dispuneți cât mai urgent posibil măsurile legale și necesare pentru aplicarea corectă și nediscriminatorie a legii, în speță OUG 107/2024 cu modificările și completările ulterioare, la nivelul CL Timișoara.

Vă mulțumim pentru celeritatea și atenția cu care tratați aspectele sesizate și vă asigurăm de toată disponibilitatea Camerei pentru o colaborare deschisă și transparentă în scopul clarificării și aplicării cât mai corecte a legislației fiscale, de către toate instituțiile statului, centrale sau locale, pentru a îmbunătăți atât nivelul de conformare fiscală în România, cât și creșterea încrederii cetățenilor în instituțiile publice.

Pentru o mai ușoară analiză a materialului documentar invocat în scrisoare, vă anexăm în extenso extrasele relevante din actul normativ și din Nota de fundamentare.

Dan Manolescu
Președinte CCF

Nota de fundamentare OUG 112/2024 pg. 9-10 și 24

„De asemenea, art. X reglementează că prevederile art. II - IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 se aplică de către unitățile administrativ-teritoriale, opțional, cu condiția ca aplicarea acestor prevederi să fie stabilită prin hotărâre a consiliului local. Precizăm că, nu rezultă cu claritate faptul că dispozițiile art. XVI care vizează anularea, în anumite procente și condiții, a obligațiilor bugetare principale în cazul persoanelor fizice se aplică și de către unitățile administrativ teritoriale, inclusiv subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiului București.

Această neclaritate este valabilă și în cazul obligațiilor bugetare administrate de alte instituții sau autorități publice.

La art. XVIII se stabilește faptul că prin cererea de anulare, contribuabilii declară pe propria răspundere că nu se află în niciuna dintre situațiile prevăzute la alineatul (1) al acestui articol, respectiv nu datorează:

- obligații bugetare care fac obiectul unor procese penale aflate în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2024 sau care încep ulterior acestei date și până la data depunerii prezentei cereri de anulare
- obligații bugetare stabilite prin hotărâri penale definitive
- obligații bugetare reprezentând prejudicii care fac obiectul art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie, toate măsurile de amnistie fiscală, inclusiv procedura aplicabilă, vizează nu doar organele fiscale din cadrul ANAF ci și unitățile administrativ teritoriale precum și instituțiile sau autorități publice care administrează creanțe bugetare. Cu alte cuvinte, ținând cont de scopul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2024, respectiv de menținere a stabilității macroeconomice a României, **măsurile de amnistie se aplică în mod egal de toate autoritățile care administrează creanțe bugetare. (pg. 10)**

(.....)

Având în vedere că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 s-a reglementat anularea accesoriilor pentru toate categoriile de debitori, persoane fizice sau juridice, de drept public sau privat, asocieri și alte entități fără personalitate juridică, persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii liberale, unități administrativ-teritoriale sau subdiviziuni administrativ-teritoriale ale municipiului București ori instituții publice, **pentru o mai bună claritate a textului se propune reglementarea expresă că, facilitățile reprezentând anularea unor obligații bugetare reglementate la art. I- XVI pot fi aplicate atât de autoritățile administrației publice locale, dacă consiliul local stabilește, prin hotărâre, aplicarea acestor prevederi, cât și de alte autorități sau**

instituții publice care administrează obligații bugetare, în sensul că și aceste entități, pentru obligațiile bugetare pe care le administrează, anulează accesoriile ori un procent din obligațiile bugetare principale restante datorate de debitorii persoane fizice, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024.

Menționăm că, **în cazul autorităților administrației publice locale acordarea măsurile de amnistie fiscală prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 este opțională, în sensul că acestea pot opta sau nu cu privire la acordarea tuturor acestor măsuri iar opțiunea nu este una selectivă.” (pg. 24)**

BUG 107/2024 actualizată - Art. X

- (1) În cazul obligațiilor bugetare restante la data de 31 august 2024 inclusiv, datorate bugetelor locale, prevederile **art. I-XVI**, cu excepția **art. XI și XII**, se aplică de către unitățile administrativ-teritoriale, opțional, cu condiția ca aplicarea acestor prevederi să fie stabilită prin hotărâre a consiliului local. În acest caz, termenul de depunere a notificării prevăzut la **art. VI alin. (1)** este până la data de 19 decembrie 2024 inclusiv.

(la 03-12-2024, Alineatul (1) , Articolul X a fost modificat de [Articolul VII din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 137 din 27 noiembrie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1215 din 3 decembrie 2024](#))

- (2) Prin hotărârea prevăzută la **alin. (1)** consiliul local aprobă și procedura de acordare a anulării unor obligații bugetare **cu respectarea dispozițiilor art. I-XVI**, cu excepția **art. XI și XII**.

(la 25-09-2024, Articolul X a fost modificat de [Punctul 6. , Articolul IX din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 112 din 23 septembrie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 959 din 25 septembrie 2024](#))

BUG 107/2024 actualizată Art. XVI

- (1) Debitorii, persoane fizice, care înregistrează obligații bugetare principale restante la data de 31 august 2024 inclusiv în cuantum mai mic de 5.000 lei inclusiv, pot beneficia de:
 - a) **anularea unui procent de 50%** din obligațiile bugetare principale, restante la data de 31 august 2024 inclusiv, în situația în care acestea sunt stinse în procent de 50% până la data depunerii cererii de anulare, dar nu mai târziu de data de 19 decembrie 2024;

(la 22-11-2024, sintagma: 25 noiembrie 2024 a fost înlocuită de [Punctul 5. , Articolul IV din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 132 din 21 noiembrie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1169 din 22 noiembrie 2024](#))

b) anularea dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale, restante la data de 31 august 2024 inclusiv, dacă este respectată condiția de la lit. a).

(2) Debitorii, persoane fizice, care înregistrează obligații bugetare principale restante la data de 31 august 2024 inclusiv în cuantum mai mare de 5.000 lei, pot beneficia de:

a) **anularea unui procent de 25%** din obligațiile bugetare principale, restante la data de 31 august 2024 inclusiv, în situația în care acestea sunt stinse în procent de 75% până la data depunerii cererii de anulare, dar nu mai târziu de data de 19 decembrie 2024;

(la 22-11-2024, sintagma: 25 noiembrie 2024 a fost înlocuită de [Punctul 5. , Articolul IV din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 132 din 21 noiembrie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1169 din 22 noiembrie 2024](#))

b) anularea dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale, restante la data de 31 august 2024 inclusiv, dacă este respectată condiția de la lit. a).

(3) Prevederile [art. I-XV](#) sunt aplicabile în mod corespunzător. În cazul debitorilor care au depus notificări conform prevederilor [art. VI alin. \(1\)](#), organul fiscal emite și o **decizie de amânare a unui procent de 50%, respectiv 25%, după caz**, din obligațiile bugetare principale restante la data de 31 august 2024 inclusiv.

(la 25-09-2024, Alineatul (3) , [Articolul XVI](#) a fost modificat de [Punctul 10. , Articolul IX din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 112 din 23 septembrie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 959 din 25 septembrie 2024](#))

(4) Debitorii pentru care au fost stinse, după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, sumele reprezentând un procent de 50%, respectiv 25%, după caz, din obligațiile bugetare restante la data de 31 august 2024 inclusiv, precum și dobânzile, penalitățile și toate accesoriile care pot fi anulate potrivit prevederilor prezentului articol, acestea se restituie potrivit dispozițiilor [Legii nr. 207/2015](#), cu modificările și completările ulterioare.